

[Tom Behnke]

andre former for tilknytning kan bevirke, at man har ret til at flytte, og det kan være familiemæssige, erhvervmæssige eller religiøse årsager, eller at man, hvis man f.eks. skulle være blandt ofrene fra krigens tid, har mulighed for at flytte til kommuner, hvor der er plejehjem eller lignende specielt for disse personer.

Det er også udmærket, at definitionen af selve boligtypen er blevet bredt ud, så det ikke længere er så afgørende, hvilken boform der er tale om. Det, der er afgørende, er, om man har en personlig tilknytning. Ligeledes er vi glade for, at vi fik præciseret, at det er fraflytningskommunen, der skal afholde udgifterne.

Endelig har vi fået stadfæstet, at der kan laves forsøgsordninger i kommunerne, og vi synes, det er udmærket, at vi giver kommunerne den frihed. Alt i alt har Fremskridtspartiet fået indfriet alle sine ønsker, og vi glæder os til ved tredjebehandlingen at kunne stemme ja.

Bente Juncker (CD):

Det er rigtigt, som SF's ordfører fremhævede, at der ikke er tale om en fri flytning. Der er knyttet nogle betingelser til dette lovforslag, og jeg vil da sige som SF's ordfører, at det er klart, at vi bliver nødt til at følge det for at se, hvordan det går ude i kommunerne.

Jeg lægger vægt på, at vi har fået § 112-patienterne med; jeg synes, det er nogle gode ændringsforslag, vi er nået frem til, og jeg vil gerne takke ministeren, fordi ministeren har været så velvillig i denne sag og har lavet en politisk løsning, som tilgodeser de partier, som er kommet med forslag.

Jeg vil også gerne sige, at det glæder mig endnu mere, at fru Eva Kjer Hansen skal stemme for disse forslag, og når jeg tænker på den pressemeddelelse, fru Eva Kjer Hansen sendte ud om forslaget, for ikke at sige de ord, som hun benævnte fru Grethe Schødts og mig med – ord, som jeg ikke vil bruge fra denne talerstol – så vil det glæde mig ekstra, når vi trykker på knappen ved tredjebehandlingen.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti hilser det også med stor tilfredshed, at det er et enigt Folketing, der står bag disse to forslag.

Kristeligt Folkeparti har hele tiden presset på for, at dette skulle blive muligt, men vi håbede på, at kommunerne selv ville kunne klare

det, uden om lovgivningen. Det kunne de ikke; der er også andre ting, de ikke kan, og på den måde tvinger man altså Folketinget til at fremsætte nogle lovforslag.

Alle synes vel, at det er rimeligt, at ældre kan flytte hen i nærheden af deres børn, når de ikke længere kan klare sig selv. Der var en dame, der ringede forleden og sagde, at hendes børn skulle rejse 5-6 timer for at besøge hende, men hvis hun var tæt ved dem, kunne de lige smutte hen en 10-15 minutter en hverdag. Det betyder utrolig meget, at man kan få lov til at være nær sine nærmeste den sidste tid, man har, hvor man har det meget besværligt.

Vi er også glade for forsøgsordninger, for det vil absolut ikke betyde forringelse, men en større mangfoldighed. Vi ved, at ældre og handicappede er meget forskellige, og derfor vil det være dejligt, hvis man kan finde nogle gode løsninger, der netop kan opfylde disse menneskers særlige behov. Så vi er meget glade for, at vi kan få vedtaget disse forslag enstemmigt.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for den tak, der har lydt til, at vi har fundet frem til enighed om disse tre lovforslag, der nu er blevet til to.

Det viser også, at et enigt Folketing er meget opmærksomt på, at vi skal gøre det bedst muligt for den ældre generation, og det gør vi her ved, at vi ophæver stavnsbåndet for de ældre, for samfundet har nu engang ændret sig sådan, at børnene ikke længere bor nær forældrene. Jeg er også godt tilfreds med, at lovforslaget indeholder forskellige boligtyper og ikke bare plejehjem, sådan at det også reelt kommer til at virke sådan, at stavnsbåndet bliver ophævet.

Jeg vil da heller ikke lægge skjul på, at jeg er meget glad for, at vi har fået forsøgsordningen med, for herved giver vi den ældre en meget større frihed til selv at være med til at tilrettelægge den ældreomsorg, ældrepleje, man gerne vil have.

Jeg tror, at vi i den fremtidige ældrelovgivning skal være meget opmærksomme på, at folk er lige så forskellige, efter de er blevet 67, som de var, før de blev 67, og det kan godt være, vi har lavet en lidt for ensrettet pleje af de ældre og har givet dem lidt for ensartede tilbud. Det gode ved en forsøgslov er, at vi kan afprøve nogle ting, inden vi sætter dem i værk